

вимагає інституалізації та удосконалення, в ході яких корисно буде звернутися до міжнародного досвіду.

Голубєва М.О., доцент, НУ «Києво-Могилянська академія» (Київ)
ДЕЯКІ СУПЕРЕЧНОСТІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ»

Суттєва трансформація національної системи освіти України відбувається в умовах інтеграції у світовий та європейський освітній простір. Сучасне інформаційне суспільство висуває нові вимоги до розвитку освіти: щодо отримання інформації, використання нових інформаційних технологій, застосування сучасних інноваційних педагогічних технологій. Загально відомо, що імплементація чинного Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.) суттєво змінює підходи до діяльності ВНЗ в нашій країні. Однак деякі суперечності в організації навчально-виховного, управлінського, наукового процесів залишаються.

Основні нововведення цього Закону:

- 1) уводиться поняття автономії ВНЗ;
- 2) створюється Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти;
- 3) навчання буде відбуватися державною мовою;
- 4) при виявленні плагіату – позбавлять вченого ступеня;
- 5) більш не буде звань «молодший спеціаліст», «кандидат наук»;
- 6) керівництво ВНЗ буде обиратися;
- 7) 80% бюджетних місць будуть розподілятися за заявками ВНЗ;
- 8) Зменшується аудиторне навантаження на студентів і викладачів;
- 9) Стипендію планують підвищити до прожиткового рівня та т. і.

Комплекс цих кардинальних змін призведе до скорочення числа ВНЗ в нашій країні з приблизно 800 до 300. На нашу думку, це позитивний процес: відбувається конкуренція між ВНЗ, зникнуть ті ВНЗ, в яких не вчили, а лише продавали дипломи, особливо в деяких ВНЗ приватної форми власності. Однак не враховується той факт, що можуть та повинні з'являтися й нові ВНЗ. Про такий процес відомо із діяльності ВНЗ в США, де щорічно втрачають акредитацію та отримують акредитацію до 5% усіх ВНЗ.

Зміни торкнулися й кількості навчальних дисциплін, які вивчатимуть студенти та студентки протягом навчального року, усього - тільки 16. Як свідчить досвід низки провідних ВНЗ, деякі студенти неправильно розподілять цю кількість на чотири роки. Щоб правильно розподілити навчальне навантаження спочатку їм допомагають співробітники деканатів або кафедр. А краще було б легалізувати інститут кураторів, який традиційно ефективно працює у всесвітньовідомих університетах Великої Британії та США.

Процес скорочення кількості спеціальностей у ВНЗ із 150 до 80 – це несе скоріше позитивну тенденцію, ніж негативну. Фактично, ми позбуваємося радянських рудиментів. Однак реально існуючі деякі спеціальності (наприклад, фахівець із зв'язків з громадськістю) так і не потрапили в Постанова Кабінету міністрів України «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» (2015 р.)

Грабовська С.Л., професор, ЛНУ імені Івана Франка, (м. Львів)

ФАСИЛІТАЦІЯ ЯК ПРОЦЕДУРА ПРИМИРЕННЯ

Фасилітація – процедура примирення, яку застосовують за умови відсутності між сторонами ворожого ставлення та конфлікту взаємин, коли переговорний процес не